

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2015. május 12.*

„A dokumentumokhoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — Két nemzeti versenyjogi eljárásra vonatkozó dokumentumok — Az uniós jog rendelkezéseiben előírt együttműködés keretében valamely nemzeti versenyhatóság által a Bizottság részére továbbított dokumentumok — A hozzáférés megtagadása — Az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljainak védelmére vonatkozó kivétel — Harmadik személy kereskedelmi érdekeinek védelmére vonatkozó kivétel — Az érintett intézménynek a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemben szereplő dokumentumok tartalma konkrét és egyedi vizsgálatának elvégzésére irányuló kötelezettségének hiánya, amennyiben a szóban forgó vizsgálatot véglegesen lezárták — A vitatott dokumentumok bemutatására irányuló pervezető intézkedés szükségességének hiánya — A kérelmező különleges helyzete figyelembevételének elmulasztása”

A T-623/13. sz. ügyben,

az **Unión de Almacenistas de Hierros de España** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviselik: A. Creus Carreras és A. Valiente Martin ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: J. Baquero Cruz és F. Clotuche-Duvieusart, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselek: T. Henze, K. Petersen és M. A. Lippstreu, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

a Bizottság és a Comisión Nacional de la Competencia (CNC, spanyol nemzeti versenybizottság) között az ezen utóbbi által megindított két nemzeti eljárásra vonatkozóan lezajlott levélváltással kapcsolatos bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférést a felperestől megtagadó, 2013. szeptember 18-i bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: M. E. Martins Ribeiro elnök, S. Gervasoni (előadó) és L. Madise bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. november 14-i tárgyalásra,
meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1. A dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó uniós szabályozás

1 Az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdése értelmében:

„Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az Unió intézményeinek, szerveinek és hivatalainak dokumentumaihoz hozzáférni az e bekezdésnek megfelelően meghatározandó elvek és feltételek szerint.

[...]”

2 Ezeket az elveket és feltételeket az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) állapítja meg.

3 Az 1049/2001 rendelet 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni az e rendeletben meghatározott elvek, feltételek és korlátok szerint.

[...]

(3) Ez a rendelet az intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik, amely dokumentumokat az intézmény állított ki, vagy azok [helyesen: amelyek] hozzá érkeztek, és amelyek az Európai Unió tevékenységi területeire vonatkoznak.

[...]”

4 Az 1049/2001 rendeletnek a hozzáférési jog alóli kivételekre vonatkozó 4. cikke értelmében:

„[...]”

(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel hátrányosan befolyásolná a következők védelmét [helyesen: Az intézmény megtagadja a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené a következők védelmét]:

- természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,
- bírósági eljárások és jogi tanácsadás [helyesen: bírósági eljárások és jogi állásfoglalások],
- ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célja,

kivéve ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

(3) Az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum közzététele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: ha a dokumentum hozzáférhetővé tétele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan sértené, kivéve ha a hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

Az érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott állásfoglalásokat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférést meg kell tagadni a döntés meghozatalát követően is, amennyiben a dokumentum közzététele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: amennyiben a dokumentum hozzáférhetővé tétele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan sértené, kivéve ha a hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

(4) A harmadik személyek dokumentumait illetően az intézmény köteles a harmadik személlyel egyeztetni annak megállapítása érdekében, hogy az (1) vagy a (2) bekezdésben felsorolt valamely kivétel alkalmazható-e, kivéve ha egyértelmű, hogy a dokumentum közzétehető, vagy nem tehető közzé [helyesen: hozzáférhetővé tehető, vagy nem tehető hozzáférhetővé].

(5) Bármely tagállam kérheti az intézménytől, hogy előzetes beleegyezése nélkül az intézmény az illető tagállamtól származó dokumentumot ne tegye közzé [helyesen: ne tegye hozzáférhetővé].

(6) Ha a kivételek bármelyike a kért dokumentumnak csak részeit érinti, a dokumentum fennmaradó részei közzétehetőek [helyesen: hozzáférhetővé tehető].

(7) Az (1)–(3) bekezdésben megállapított kivételek csak azon időtartam alatt érvényesek, amely alatt a védelem a dokumentum tartalma alapján indokolt. A kivételek maximum 30 éves időtartamra alkalmazhatók. A magánszférára [helyesen: magánéletre] vagy a kereskedelmi érdekekre vonatkozó kivételek hatálya alá eső dokumentumok és a minősített dokumentumok esetében a kivételek szükség esetén ezen időtartam elteltét követően is alkalmazhatók.”

5 Az 1049/2001 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmeket írásban kell előterjeszteni, beleértve az elektronikus formát is, az [EK] 314. [cikkben] említett nyelvek valamelyikén és megfelelő pontossággal ahhoz, hogy az intézmény a dokumentumot azonosítani tudja. A kérelmező nem köteles megindokolni a kérelmet.”

6 Az 1049/2001 rendelet 12. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Az intézmények, amennyiben lehetséges, a dokumentumokat a nyilvánosság számára elektronikus formában vagy nyilvántartáson keresztül, az érintett intézmény szabályainak megfelelően, közvetlenül hozzáférhetővé teszik.”

2. A versenyre vonatkozó uniós szabályozás

7 Az [EUMSZ 101. cikkben] és [az EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 11. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Bizottság és a tagállamok versenyhatóságai a közösségi versenyjog szabályait szoros együttműködésben alkalmazzák.

[...]

(4) A tagállamok versenyhatóságai legkésőbb 30 nappal a jogsértés befejezésére felszólító határozat elfogadása, kötelezettségvállalások elfogadása vagy a csoportmentességről szóló rendeletből származó előny visszavonása előtt értesítik a Bizottságot. E célból a Bizottság rendelkezésére bocsátják az ügy összefoglalását, a tervezett határozatot vagy ennek hiányában a tervezett eljárás menetéről szóló bármely dokumentumot. Ez az információ rendelkezésre bocsátható más tagállamok versenyhatóságai számára is. A Bizottság kérelmére az eljáró versenyhatóság a Bizottság rendelkezésére bocsátja az ügy értékeléséhez szükséges, birtokában lévő egyéb dokumentumokat. A Bizottsághoz eljuttatott információ rendelkezésre bocsátható más tagállamok versenyhatóságai számára is. A nemzeti versenyhatóságok a[z EUMSZ 101.] vagy [az EUMSZ 102. cikk] alapján az általuk kezelt ügy értékeléséhez szükséges információkat egymás között is kicserélhetik.

[...]”

- 8 Az 1/2003 rendelet 27. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az érintett felek védekezéshez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. Jogukban áll a Bizottság irataiba a vállalkozások üzleti titkaik védelmére irányuló jogos érdekének figyelembevételével betekinteni. A betekintési jog nem terjed ki a bizalmas jellegű információkra és a Bizottság vagy a tagállamok versenyhatóságainak belső dokumentumaira. A betekintési jog különösen nem terjed ki a Bizottság és a tagállamok versenyhatóságai közti levelezésre, illetve a tagállamok versenyhatóságainak egymás közötti levelezésére, ideértve a 11. és 14. cikk alapján készült dokumentumokat. E bekezdés egyik rendelkezése sem sérti a Bizottságot abban, hogy a jogsértés bizonyításához szükséges információt feltárja és felhasználja.”

- 9 Az 1/2003 rendelet 28. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„A 11., 12., 14., 15. és 27. cikkben előírt információ cseréjének és felhasználásának csorbítása nélkül a Bizottság és a tagállamok versenyhatóságai, ezek tisztviselői, alkalmazottai és az e hatóságok felügyelete alatt dolgozó egyéb személyek, valamint a tagállamok egyéb hatóságainak tisztviselői és köztisztviselői nem tárhatják fel az e rendelet alapján általuk szerzett vagy közöttük kicserélt olyan jellegű információkat, amelyek a szakmai titoktartási kötelezettség alá tartoznak. Ez a kötelezettség vonatkozik továbbá a tagállamoknak a 14. cikk alapján a tanácsadó bizottság ülésein részt vevő valamennyi képviselőjére és szakértőjére.”

A jogvita előzményei

- 10 A felperes, az Unión de Almacenistas de Hierros de España 2013. február 25-én a Bizottság és a Comisión Nacional de la Competencia (CNC, spanyol nemzeti versenybizottság) között az ezen utóbbi által az EUMSZ 101. cikk alapján megindított két nemzeti eljárásra vonatkozóan lezajlott teljes levélváltáshoz – az 1/2003 rendelet 11. cikkének (4) bekezdésében előírt keretben – való hozzáférés iránti két első kérelmet nyújtott be az Európai Bizottsághoz.
- 11 A CNC véleményének beszerzését követően a Bizottság 2013. április 11-i levelében válaszolt a felperes első kérelmeire. Engedélyezte a hozzáférést azon átvételi elismervényekhez, amelyeket Versenypolitikai Főigazgatósága (a továbbiakban: Főigazgatóság) küldött meg a CNC számára. A Bizottság azt is jelezte, hogy Főigazgatósága az 1/2003 rendelet 11. cikkének (4) bekezdésében említett információk CNC általi közlését követően semmiféle válasszal nem szolgált. Végezetül megtagadta a többi kért dokumentumhoz, azaz egyrészt a CNC-nek a szóban forgó két nemzeti eljárásra vonatkozó határozattervezeteihez, valamint másrészt az e két ügygel kapcsolatban a CNC által készített angol nyelvű összefoglalókhoz való hozzáférést.

- 12 2013. április 25-i levelével a felperes az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján megerősítő kérelmet nyújtott be. Ugyanezen levelében a Bizottság és a CNC között az ezen utóbbi által megindított két nemzeti eljárásra vonatkozóan folytatott esetleges párbeszédekkel kapcsolatos nyilvántartáshoz és összefoglalókhöz való hozzáférés iránti újabb első kérelmet is benyújtott.
- 13 A 2013. április 25-i levélben benyújtott megerősítő kérelmet a Bizottság 2013. szeptember 18-i levelében kifejezetten elutasította (a továbbiakban: a megtámadott határozat).
- 14 A megtámadott határozatban a Bizottság három indokra hivatkozott, amelyek közül az első az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt, a kereskedelmi érdekek védelmére alapított kivételen, a második az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdésében előírt, a vizsgálatok védelmére alapított kivételen, a harmadik pedig az ugyanezen rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében előírt, az intézmény döntéshozatali eljárásának megsértésére alapított kivételen alapult. Megtagadta ezenfelül a vitatott dokumentumokhoz való részleges hozzáférés 1049/2001 rendelet 4. cikkének (6) bekezdésén alapuló biztosítását.
- 15 A Bizottság lényegében azon általános vélelem fennállására támaszkodott, amely szerint a vitatott dokumentumokhoz hasonló dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértené az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmét, valamint a vizsgálatok céljait.
- 16 A Bizottság jelezte, hogy a Bíróságnak a különösen az összefonódások ellenőrzésének területén kialakított ítélkezési gyakorlata előírja ilyen általános vélelem alkalmazását.
- 17 Márpedig – továbbra is a Bizottság álláspontja szerint – ezt a vélelmet analógia útján alkalmazni kell a valamely nemzeti versenyhatóság által az 1/2003 rendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján továbbított dokumentumokra.
- 18 A Bizottság a vitatott dokumentumokhoz való részleges hozzáférés megtagadását szintén e vélelem fennállásával indokolta.
- 19 A Bizottság egyebekben reagált azokra az érvekre, amelyeket a felperes a megerősítő kérelemben kifejtett. Jelezte többek között, hogy nem érinti a dokumentumokhoz való hozzáférési jogot az a körülmény, hogy a felperes nem nyereségszerzési céllal működtetett szervezet, mivel az 1049/2001 rendelet célja a nyilvánosság intézmények dokumentumaihoz való hozzáférési jogának biztosítása, nem pedig a valamely konkrét személy különös érdekének védelmére irányuló szabályok meghatározása.
- 20 A Bizottság azt is jelezte, hogy az általa a nemzeti versenyhatóságokkal folytatott párbeszéd a közte és az e hatóságok között fennálló kölcsönös bizalmi légkört kívánt meg, valamint hogy e hatóságok csak akkor kívántak ilyen párbeszédbe kezdeni, ha az annak keretében általuk kinyilvánított véleményeket bizalmasan kezelik.
- 21 A Bizottság végezetül megállapította, hogy semmilyen nyomós közérdek nem igazolhatja a vitatott dokumentumok hozzáférhetővé tételét.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 22 A Törvényszék Hivatalához 2013. november 27-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 23 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
  - semmisítse meg a megtámadott határozatot;

- utasítsa a Bizottságot azon dokumentumoknak a Törvényszékhez történő benyújtására, amelyekhez a hozzáférést megtagadta, annak érdekében, hogy a Törvényszék megvizsgálhassa azokat és ellenőrizhesse a keresetlevélben előterjesztett érvek megalapozottságát;
  - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 24 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet mint megalapozatlant;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 25 A Törvényszék Hivatalához 2014. május 16-án benyújtott beadványában a Németországi Szövetségi Köztársaság kérte, hogy a Bizottság támogatása végett beavatkozhatson a jelen eljárásba.
- 26 A Törvényszék második tanácsának elnöke 2014. július 9-i végzésében engedélyezte, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság a jelen ügybe a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon. Mivel a beavatkozás iránti kérelmet a Törvényszék eljárási szabályzata 115. cikkének 1. §-a szerinti – és az ugyanezen eljárási szabályzat 102. cikkének 2. §-ában előírt, a távolságra tekintettel meghosszabbított – határidő lejártá után nyújtották be, a Németországi Szövetségi Köztársaság számára engedélyezték, hogy észrevételeit a szóbeli szakasz során a vele közölt, tárgyalásra készített jelentés alapján adja elő.

A jogkérdésről

1. A megsemmisítésre irányuló kérelmekről

- 27 A felperes két jogalapra hivatkozik. Első jogalapjában azt állítja, hogy a Bizottság nem végezte el kérelmének konkrét és egyedi vizsgálatát. Arra hivatkozik, hogy az ilyen konkrét és egyedi vizsgálat hiánya a megtámadott határozat jogszerűtlenségét vonja maga után.
- 28 Második jogalapjával a Bizottság által hivatkozott három indokot kifogásolja (lásd a fenti 14. pontot). A felperes azt állítja, hogy a vitatott dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását egyik olyan kivétel sem teszi lehetővé, amelyre a Bizottság a megtámadott határozatban támaszkodott, továbbá hogy következésképpen a Bizottság a megtámadott határozatban jogilag tévesen alkalmazta az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első és harmadik francia bekezdésének, valamint ugyanezen rendelet 4. cikke (3) bekezdésének rendelkezéseit.

A felperes által benyújtott hozzáférés iránti kérelem konkrét és egyedi vizsgálatának hiányára alapított első jogalapról

- 29 Meg kell állapítani, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nem végezte el a felperes által benyújtott hozzáférés iránti kérelem konkrét és egyedi vizsgálatát.
- 30 E tekintetben a Bizottság azt állítja, hogy mivel megalapozottan vélelmezte, hogy a vitatott dokumentumokhoz való hozzáférés sértené az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében és (3) bekezdésében védett érdekeket, nem volt köteles konkrétan és egyedileg vizsgálni, hogy ez a hozzáférés biztosítható-e a felperes számára.
- 31 Azt kell tehát elemezni, hogy valamely általános vélelem alkalmazása anélkül igazolhatja-e a vitatott dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását, hogy e dokumentumok mindegyikének tartalmát egyedileg meg kellene vizsgálni, amint azt a Bizottság állítja.

- 32 Márpedig egy ehhez hasonló elemzés az 1049/2001 rendelet releváns rendelkezései Bizottság általi alkalmazásának vizsgálatába, ekként pedig a felperes által felhozott második jogalap megalapozottságának értékelésébe illeszkedik. Következésképpen az első jogalapra adandó végleges válasz előtt meg kell vizsgálni a második jogalapot.

Az 1049/2001 rendelet rendelkezéseinek téves alkalmazására alapított második jogalapról

- 33 A felperes azt állítja, hogy a vizsgálatnak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének rendelkezéseiből eredő fogalma az uniós, nem pedig a nemzeti intézményekre és szervekre vonatkozik.
- 34 Egyebekben azzal érvel, hogy a CNC a végleges határozatok elfogadásával levonta az általa lefolytatott vizsgálatok következtetéseit, ekként pedig a Bizottság már nem hivatkozhat érvényesen a vizsgálatok, a kereskedelmi érdekek és a döntéshozatali eljárás védelmén alapuló kivételekre. E tekintetben nem releváns az a körülmény, hogy ezek a határozatok a megtámadott határozat időpontjában peres eljárás tárgyát képezték, mivel e határozatok bíróság általi esetleges megsemmisítése – a spanyol versenyjogi jogszabályokban a jogsértések elévülése tekintetében előírt szabályok miatt – nem eredményezheti e vizsgálatok ismételt megindítását.
- 35 A felperes a saját különleges helyzetére alapított tényezőkre is hivatkozik. E tekintetben mindenekelőtt azzal érvel, hogy a spanyol nemzeti hatóságok továbbították számára a kért dokumentumok némelyikét. Azt is jelzi, hogy ő a szóban forgó eljárásokkal érintett egyetlen jogi személy.
- 36 A felperes pontosítja, hogy nem nyereségszerzési céllal működtetett és kereskedelmi tevékenységet nem folytató jogalany. Ily módon – mivel ő a szóban forgó eljárásokkal érintett egyetlen jogi személy – az általa kért dokumentumok közzétevése nem sérthet az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése szerinti kereskedelmi érdeket.
- 37 A felperes végezetül hozzáfűzi, hogy a jelen ügy körülményei között a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének értelmében vett semmiféle döntéshozatali eljárásban nem vett részt, valamint hogy a vitatott dokumentumok emellett nem belső dokumentumok.
- 38 A Bizottság – többek között azon általános vélelemre támaszkodva, amely szerint a vitatott dokumentumokhoz hasonló dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértené az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmét, valamint a vizsgálatok céljait – azzal érvel, hogy a felperes érveinek nem lehet helyt adni.
- 39 Mindenekelőtt azt kell megvizsgálni, hogy a Bizottság pontosan alkalmazta-e az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében szereplő rendelkezéseket. E célból első lépésben azt kell vizsgálni, hogy a vitatott dokumentumok – amelyeket az 1/2003 rendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján valamely nemzeti versenyhatóság továbbított a Bizottság részére – az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében említett valamely tevékenységgel kapcsolatosak-e, majd második lépésben azt kell vizsgálni, hogy ezekre a dokumentumokra alkalmazható-e általános vélelem.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében említett valamely tevékenységre vonatkozó dokumentumok

- 40 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében szereplő kivételek értelmében az intézmények – hacsak nem fűződik nyomós közérdek az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéhez – megtagadják az olyan

dokumentumokhoz való hozzáférést, amelyek hozzáférhetővé tétele sértené valamely meghatározott természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmét vagy az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljainak védelmét.

- 41 Nem vitatott, hogy a Bizottság részére a CNC az 1/2003 rendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján továbbította a dokumentumokat.
- 42 Az 1/2003 rendelet 11. cikkének (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy a tagállamok versenyhatóságai a jogsértés befejezésére felszólító határozat elfogadása, kötelezettségvállalások elfogadása vagy a csoportmentességről szóló rendeletből származó előny visszavonása előtt közlik a Bizottsággal az ügy összefoglalását, a tervezett határozatot, valamint – a Bizottság kérésére – az ügy értékeléséhez szükséges, a birtokukban lévő egyéb dokumentumokat.
- 43 Elsősorban, a jelen ügyben a Bizottság részére továbbított információkat a CNC az EUMSZ 101. cikk alkalmazásával kapcsolatos vizsgálat keretében gyűjtötte össze, amely vizsgálat célja az e rendelkezéssel ellentétes konkrét gyakorlatok megakadályozásához elégséges információk és bizonyítékok összegyűjtése volt (lásd analógia útján: 2013. szeptember 13-i Hollandia kontra Bizottság ítélet, T-380/08, EBHT, EU:T:2013:480, 33. pont).
- 44 Az a körülmény, hogy a szóban forgó vizsgálatot valamely tagállam hatósága és nem valamely intézmény folytatta le, nem érinti azt, hogy a dokumentumok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésének hatálya alá kerülnek (lásd ebben az értelemben: 2006. július 6-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, T-391/03 és T-70/04, EBHT, EU:T:2006:190, 121–124. pont). E rendelkezés szövegéből ugyanis nem tűnik ki, hogy az abban említett ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok kizárólag az uniós intézmények által elvégzett ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok lehetnek, az ugyanezen rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal ellentétben, amely „az intézmény” döntéshozatali eljárásának védelmére irányul. A Bíróság ráadásul megállapította, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (5) bekezdésében bevezetett, a valamely tagállamtól származó dokumentumokkal kapcsolatos döntéshozatali eljárás megköveteli, hogy az intézmény és az érintett tagállam tartsa magát az ugyanezen rendelet 4. cikkének (1)–(3) bekezdésében foglalt anyagi jogi kivételekhez. Márpedig a Bíróság hozzáfűzte, hogy a tagállamok jogos érdekeinek védelmét az említett kivételek alapján biztosítani lehet (2007. december 18-i Svédország kontra Bizottság ítélet, C-64/05 P, EBHT, EU:C:2007:802, 83. pont). Ezeket a kivételeket tehát nemcsak az uniós intézmények tevékenységeinek, hanem egyúttal valamely tagállam sajátos érdekeinek védelmére – például az e tagállam hatóságának szolgálatait által végzett ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok védelmére – irányuló kivételekként kell elemezni.
- 45 Másodsorban, amikor a CNC azt vizsgálja – amint az a jelen ügyben szóban forgó két nemzeti eljárásban is történik (lásd a fenti 10. pontot) –, hogy egy vagy több vállalkozás részt vesz-e a verseny esetlegesen jelentős módon érintő összejátszó magatartásban, az érintett vállalkozások kereskedelmi stratégiáival, értékesítéseik összegével, piaci részesedéseikkel, illetve kereskedelmi kapcsolataikkal összefüggő érzékeny kereskedelmi információkat gyűjt, ekként pedig az ilyen eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés sértheti az említett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmét (lásd analógia útján: a fenti 43. pontban hivatkozott Hollandia kontra Bizottság ítélet, EU:T:2013:480, 34. pont).
- 46 Következésképpen a valamely tagállamnak az EUMSZ 101. cikk értelmében eljáró versenyhatósága által lefolytatott eljárás során kibocsátott dokumentumok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése értelmében vett vizsgálatokhoz kapcsolódnak, hozzáférhetővé tételük pedig sértheti valamely meghatározott természetes vagy jogi személy e rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése szerinti kereskedelmi érdekeinek védelmét.
- 47 A fentiekből következik, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban jogosan vélhette úgy, hogy a vitatott dokumentumok a fenti 46. pontban említett rendelkezések hatálya alá tartoznak.

- 48 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az azon dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásának igazolásához, amelynek hozzáférhetővé tételét kérték, főszabály szerint nem elegendő az, hogy ez a dokumentum az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett tevékenységek valamelyikéhez kapcsolódjon. Az érintett intézménynek arra is magyarázatot kell adnia, hogy az említett dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen hogyan sérthetné az e cikkben előírt kivétellel védett érdeket (lásd: 2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EBHT, EU:C:2014:112, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 49 Márpedig – a fenti 29. pontban megállapítottaknak megfelelően – a Bizottság a megtámadott határozatban nem végezte el a felperes által benyújtott hozzáférés iránti kérelem konkrét és egyedi vizsgálatát.
- 50 A Bizottság azonban a vitatott dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását általános vélelem fennállására támaszkodva igazolta (lásd a fenti 15–18. pontot).
- 51 Azt kell tehát megvizsgálni, hogy vonatkozik-e ilyen vélelem a valamely nemzeti versenyhatóság által az 1/2003 rendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján a Bizottság részére továbbított dokumentumokra.

Általános vélelem alkalmazása

- 52 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdése értelmében bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az Unió intézményeinek, szerveinek és hivatalainak dokumentumaihoz hozzáférni a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően meghatározandó elvek és feltételek szerint. Az 1049/2001 rendelet célja, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az intézmények dokumentumaihoz. E rendeletből – nevezetesen annak az e tekintetben kivételrendszert meghatározó 4. cikkéből – az is kitűnik, hogy e hozzáférési jogra azonban a köz- vagy magánérdekkel kapcsolatos okokon alapuló bizonyos korlátozások vonatkoznak (a fenti 48. pontban hivatkozott Bizottság kontra EnBW ítélet, EU:C:2014:112, 61. pont).
- 53 Ily módon a Bíróság már elismerte, hogy általános vélelmek állnak fenn többek között az állami támogatásokra vonatkozó valamely vizsgálati eljárás igazgatási aktájába tartozó dokumentumokat (2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet, C-139/07 P, EBHT, EU:C:2010:376, 61. pont), a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzésére irányuló eljárás keretében a Bizottság és a bejelentő felek, illetve harmadik személyek által egymásnak küldött dokumentumokat (2012. június 28-i Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, C-404/10 P, EBHT, EU:C:2012:393, 123. pont, valamint 2012. június 28-i Bizottság kontra Agrofert Holding ítélet, C-477/10 P, EBHT, EU:C:2012:394, 64. pont), továbbá az EUMSZ 101. cikk alkalmazásával kapcsolatos eljárásra vonatkozó aktában szereplő dokumentumokat illetően (a fenti 48. pontban említett Bizottság kontra EnBW ítélet, EU:C:2014:112, 81. pont).
- 54 Az összefonódások ellenőrzése és a kartellek szankcionálása területén a Bíróság megállapította, hogy a Bizottságnak joga volt azt vélelmezni, hogy az ezekben az ügyekben szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tétele – főszabály szerint – sérti az ezen eljárásokban érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmét, valamint az ilyen eljárásokkal kapcsolatos vizsgálati tevékenység céljainak védelmét az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első és harmadik francia bekezdése értelmében (a fenti 53. pontban hivatkozott Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, EU:C:2012:393, 123. pont, valamint a fenti 48. pontban hivatkozott Bizottság kontra EnBW ítélet, EU:C:2014:112, 80. pont). A Bíróság azt is pontosította, hogy a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos, valamint az uniós intézmények ellenőrzéseinek, vizsgálatainak és könyvvizsgálatainak

céljaival kapcsolatos kivételek szorosan összefüggnek (a fenti 53. pontban hivatkozott Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, EU:C:2012:393, 115. pont, valamint a fenti 48. pontban hivatkozott Bizottság kontra EnBW ítélet, EU:C:2014:112, 79. pont).

- 55 A vélelem fennállásának megállapítása során a Bíróság – többek között – arra támaszkodott, hogy az e rendelet 4. cikkében szereplő, a dokumentumokhoz való hozzáférés joga alóli kivételeket nem lehet az e dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó különös szabályok figyelembevétel nélkül értelmezni olyan esetekben, amikor a hozzáférés iránti kérelem által érintett dokumentumok az uniós jog egy különös területe alá tartoznak (a fenti 48. pontban hivatkozott Bizottság kontra EnBW ítélet, EU:C:2014:112, 83. pont).
- 56 Márpedig a valamely nemzeti versenyhatóság által az 1/2003 rendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján a Bizottság részére továbbított dokumentumokhoz való hozzáférésre különös szabályok az irányadók.
- 57 Ily módon az 1/2003 rendelet (15) preambulumbekzdése kimondja, hogy „[a] Bizottságnak és a tagállamok versenyhatóságainak együttesen ki kell alakítaniuk a[z uniós] versenyszabályokat szoros együttműködésben alkalmazó hatóságok hálózatát, [valamint hogy e] célból tájékoztatási és konzultációs intézkedéseket kell tenni.” Az 1/2003 rendelet (32) preambulumbekzdése szerint „[a] hálózaton belül cserélt információk bizalmas jellegét [...] meg kell őrizni”.
- 58 Az 1/2003 rendelet 27. cikkének (2) bekezdése ezenfelül előírja, hogy még a Bizottság által az EUMSZ 101. cikk alkalmazásával kapcsolatban lefolytatott vizsgálatot érintett felek sem férnek hozzá az említett rendelet 11. cikke alapján készült dokumentumokhoz. Az 1/2003 rendelet tehát *a fortiori* kizárja, hogy bármely más személy hozzáférhessen az ilyen dokumentumokhoz.
- 59 Végezetül az 1/2003 rendelet 28. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottságnak és a tagállamok versenyhatóságainak a tisztviselői és alkalmazottai nem tárhatják fel az e rendelet alapján általuk szerzett vagy közöttük kicserélt olyan jellegű információkat, amelyek a szakmai titoktartási kötelezettség alá tartoznak.
- 60 Az 1/2003 rendelet ekként – többek között – az EUMSZ 101. cikk alkalmazásával kapcsolatos eljárásokban az információk bizalmas jellegének és a szakmai titok tiszteletben tartásának különösen az uniós versenyszabályok tiszteletben tartását biztosító hatóságok hálózatán belül létesített információcsere-mechanizmus keretében történő biztosítására irányul.
- 61 Az ehhez hasonló célkitűzést többek között az igazolja, hogy ezekben az eljárásokban esetlegesen érzékeny kereskedelmi információkról van szó, amint arra az 1/2003 rendelet (32) preambulumbekzdése emlékeztet, amely szerint „[a]z érintett vállalkozások védekezéshez való jogának, különösen az iratbetekintés jogának biztosítása mellett elengedhetetlen az üzleti titkok védelme”.
- 62 A dokumentumokhoz való hozzáférés terén az 1/2003 rendelet tehát az 1049/2001 rendelettel elérni kívánttól eltérő célkitűzésre irányul, amely utóbbi rendelet a dokumentumokhoz való hozzáférés joga gyakorlásának a lehető legnagyobb mértékben történő megkönnyítésére, valamint a helyes közigazgatási gyakorlat elősegítésére irányul a hatóságok döntéshozatali eljárásának, és azon információk lehető legnagyobb átláthatóságának a biztosítása által, amelyek határozataik alapulnak (lásd ebben az értelemben: a fenti 48. pontban hivatkozott Bizottság kontra EnBW ítélet, EU:C:2014:112, 83. pont).

63 Egyebekben hozzá kell fűzni, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében a Bizottság közigazgatási tevékenysége nem igényel a dokumentumokhoz való ugyanolyan széles körű hozzáférést, mint valamely uniós intézmény jogalkotási tevékenysége (a fenti 48. pontban hivatkozott Bizottság kontra EnBW ítélet, EU:C:2014:112, 91. pont). Márpedig a Bizottság közigazgatási tevékenységének keretében vesz részt az uniós versenyszabályok tiszteletben tartását biztosító hatóságok hálózatában.

64 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy létezik olyan általános vélelem, amely szerint az 1/2003 rendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján továbbított dokumentumok hozzáférhetővé tétele – főszabály szerint – sérti azon vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmét, amelyekre a szóban forgó információk vonatkoznak, egyúttal pedig, az érintett nemzeti versenyhatóság vizsgálatai céljainak azzal szorosan összefüggő védelmét (lásd a fenti 54. pontot).

65 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első és harmadik francia bekezdésének alkalmazási feltételeivel kapcsolatban a felperes által előterjesztett kifogások megalapozottságát e vélelemre tekintettel kell értékelni.

Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első és harmadik francia bekezdésének alkalmazási feltételeivel kapcsolatban a felperes által előterjesztett kifogásokról

66 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a fent említett általános vélelem nem zárja ki annak bizonyításának lehetőségét, hogy e vélelem nem vonatkozik valamely olyan dokumentumra, amelynek hozzáférhetővé tételét kéri, illetve hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében nyomós közérdek fűződik e dokumentum hozzáférhetővé tételéhez (a fenti 48. pontban hivatkozott Bizottság kontra EnBW ítélet, EU:C:2014:112, 100. pont).

67 E tekintetben a felperes elsősorban azzal érvel, hogy a CNC által lefolytatott eljárásokat véglegesen lezárták. Másodsorban a felperes a saját különleges helyzetére alapított azon tényezőkre hivatkozik, amelyek indokolják, hogy biztosítani kell számára a vitatott dokumentumokhoz való hozzáférést.

68 E két érvet egymást követően kell megvizsgálni.

– Arról a körülményről, hogy a CNC által lefolytatott eljárásokat véglegesen lezárták

69 Ezen érv megválaszolásához a jelen ügyben szóban forgó dokumentumokat illetően meg kell határozni azt az időszakot, amely során a fenti 64. pontban említett általános vélelmet alkalmazni kell.

70 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az összefonódásoknak a Bizottság általi ellenőrzése területén a Bíróság megállapította, hogy a vélelmet attól függetlenül alkalmazni kell, hogy a hozzáférés iránti kérelem egy már lezárt ellenőrzési eljárásra vagy folyamatban lévő eljárásra vonatkozik-e (a fenti 53. pontban hivatkozott Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, EU:C:2012:393, 124. és 125. pont).

71 Elsősorban, a nyilvánosságnak az érintett vállalkozások gazdasági tevékenységeire vonatkozó érzékeny információkhoz való hozzáférése ugyanis attól függetlenül sértheti kereskedelmi érdekeiket, hogy folyamatban van-e ellenőrzési eljárás. Másodsorban, a nyilvánosság információkhoz való, az ezen eljárás lezárását követő hozzáféréseinek pusztán lehetőségével fennállna annak kockázata, hogy csökken a vállalkozások együttműködési hajlandósága az ilyen eljárás során. Harmadsorban, az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (7) bekezdése értelmében a kereskedelmi érdekekre vagy az érzékeny dokumentumokra vonatkozó kivételek harminc éves időtartamra vagy – szükség esetén – akár ezen időtartamon túl is alkalmazhatók (a fenti 53. pontban hivatkozott Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ítélet, EU:C:2012:393, 124. és 125. pont).

- 72 A Törvényszék ugyanezt az érvelést alkalmazta a kartellek Bizottság általi vizsgálatának területén (a fenti 43. pontban hivatkozott Hollandia kontra Bizottság ítélet, EU:T:2013:480, 43. és 44. pont, valamint a 2014. október 7-i Schenker kontra Bizottság ítélet, T-534/11, EBHT, EU:T:2014:854, 58. és 59. pont).
- 73 A fenti 71. pontban kifejtettekkel azonos okok miatt ezt az érvelést a vitatott dokumentumokra is alkalmazni kell, következésképpen pedig el kell utasítani a felperes arra alapított érvét, hogy a CNC által lefolytatott eljárásokat véglegesen lezárták.
- 74 El kell továbbá utasítani a fenti 48. pontban hivatkozott Bizottság kontra EnBW ítélet (EU:C:2014:112) 98. és 99. pontjának a felperes által a tárgyaláson szorgalmazott értelmezését.
- 75 A felperes értelmezése szerint a Bíróság azt állapította meg, hogy amennyiben a kartellekkel kapcsolatban lefolytatott vizsgálaton alapuló végleges határozat végleges jellegű, a vizsgálat befejezettnek tekinthető, ennél fogva pedig hogy a vizsgálatok céljainak védelmével kapcsolatos kivételt, valamint az ezzel szorosan összefüggő, a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételt nem kell alkalmazni.
- 76 Emlékeztetni kell arra, hogy ebben az ügyben – amelyben a kartell területén valamely szankciónak a Bizottság általi elfogadásához vezető eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását kifogásolták – a Törvényszék első körben azt állapította meg, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele nem sértheti az ezen eljárásra vonatkozó vizsgálatok céljainak védelmét. Márpedig a Bíróság – arra támaszkodva, hogy a Törvényszék egyebekben megállapította, hogy a vitatott határozat elfogadásának időpontjában a Bizottság által elfogadott szankció elleni keresetek elbírálása folyamatban volt – az elé terjesztett fellebbezés keretében a Törvényszék által levont következtetés bírálata szorítkozott.
- 77 A teljesség érdekében, még ha a fenti 48. pontban hivatkozott Bizottság kontra EnBW ítélet (EU:C:2014:112) 98. és 99. pontja felperes által szorgalmazott értelmezésének helyt is lehetne adni, a vitatott dokumentumokat illetően ez nem változtatna azon, hogy a fenti 64. pontban említett általános vélelmet a CNC által lefolytatott eljárások végleges lezárását követően továbbra is alkalmazni kell.
- 78 Elsősorban ugyanis az uniós versenyszabályok tiszteletben tartását biztosító hatóságok hálózatán belül létesített információcsere-mechanizmus megfelelő működése magában foglalja, hogy az ily módon váltott információk továbbra is bizalmasak maradjanak (lásd a fenti 57–60. pontot). Ha az 1049/2001 rendelet alapján bárki hozzáférhetne a tagállami versenyhatóságok által a Bizottsággal közölt dokumentumokhoz, veszélybe kerülne a továbbított információkat megillető megerősített védelem garanciája, amelyen ez a mechanizmus alapul. Hozzá kell fűzni, hogy az 1/2003 rendelet nem írja elő, hogy ennek a védelemnek meg kell szűnnie az ezen információk gyűjtését lehetővé tevő vizsgálat végleges lezárásával.
- 79 Másodsorban az általános vélelem alkalmazandósága időszakának korlátozását ebben a különös kontextusban nem igazolhatja az EUMSZ 101. cikk megsértése következtében sérelmet elszenvedő személyek kártérítéshez való jogának figyelembevétele.
- 80 Ez a jog persze képezhet az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének értelmében vett nyomós közérdeket, különösen azért, mert növeli az uniós versenyjogi szabályok hatékonyságát, ezáltal hozzájárul az Európai Unión belüli hatékony verseny fenntartásához (lásd ebben az értelemben: 2011. június 14-i Pfeiderer-ítélet, C-360/09, EBHT, EU:C:2011:389, 29. pont; 2013. június 6-i Donau Chemie és társai ítélet, C-536/11, EBHT, EU:C:2013:366, 23. pont; a fenti 48. pontban hivatkozott Bizottság kontra EnBW ítélet, EU:C:2014:112, 104. és 108. pont).

- 81 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az EUMSZ 101. cikk alkalmazására vonatkozóan a Bizottság által lefolytatott eljárással kapcsolatos aktában szereplő dokumentumok tartalmazhatnak olyan információkat, amelyek lehetővé teszik a személyek számára, hogy a verseny korlátozására vagy torzítására alkalmas magatartás következtében őket ért károk tekintetében kártérítéshez jussanak.
- 82 A jelen ügyben vitatott dokumentumok, azaz a nemzeti versenyhatóság által elfogadni kívánt határozat, valamint az ügy összefoglalása – amelynek továbbítását az 1/2003 rendelet 11. cikkének (4) bekezdése előírja –, azonban nem a Bizottság vizsgálatára, hanem valamely nemzeti versenyhatóság által lefolytatott vizsgálatra vonatkoznak. Nem a vitatott dokumentumokban, hanem az érintett nemzeti versenyhatóság vizsgálati aktájában szerepelhetnek – adott esetben – a kártérítési kérelem megalapozásához szükséges bizonyítékok, noha az említett dokumentumok utalhatnak ilyen bizonyítékokra. Ily módon azok a személyek, akik úgy vélik, hogy az EUMSZ 101. cikk megsértése miatt kárt szenvedtek el, kérhetik a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságtól az ezen eljárással kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférést, az esetlegesen eljáró nemzeti bíróságok pedig a nemzeti jog alapján eseti alapon mérlegelhetik a szóban forgó információk közléséhez fűződő érdekeket és az információk védelméhez fűződő érdekeket (lásd ebben az értelemben: a fenti 80. pontban hivatkozott Donau Chemie és társai ítélet, EU:C:2013:366, 34. pont).
- 83 Következésképpen bármely személynek a verseny korlátozására vagy torzítására alkalmas magatartás következtében őt ért károk megtérítéséhez fűződő joga nem jelenti azt, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésében előírt kivételekkel kapcsolatos vélelem alkalmazhatóságának időszaka az azon időpontot megelőző időszakra korlátozódik, amikor megállapíthatóvá válik, hogy a vizsgálatot véglegesen lezárták, amennyiben a szóban forgó dokumentumokat a nemzeti versenyhatóság által elfogadni kívánt határozat és az ügy összefoglalása képezi.
- 84 A fentiekből következik, hogy a felperesnek a vizsgálat lezárásának végleges jellegére alapított érvét mindenesetre el kell utasítani.
- A felperes különleges helyzetére alapított érvekről
- 85 A felperes elsősorban azzal érvel, hogy a spanyol nemzeti hatóságok továbbították számára a kért dokumentumok némelyikét. Azt is jelzi, hogy ő a szóban forgó eljárásokkal érintett egyetlen jogi személy.
- 86 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1049/2001 rendelet célja az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférésnek a nyilvánosság számára történő biztosítása, nem pedig valamely személy valamely dokumentumhoz való hozzáférés iránti különös érdeke védelmének szabályozása (2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EBHT, EU:C:2007:75, 43. pont).
- 87 Ez különösen az 1049/2001 rendelet 2. cikkének (1) bekezdéséből, 6. cikkének (1) bekezdéséből, és 12. cikkének (1) bekezdéséből, e rendelet címéből, valamint (4) és (11) preambulumbekkezdéséből tűnik ki. Az említett rendelkezések közül az első ugyanis minden uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy részére különbségtétel nélkül biztosítja a hozzáférés jogát, a másodikként említett pedig kimondja, hogy a kérelmező nem köteles indokolni a kérelmét. Az említett rendelet 12. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az intézmények, amennyiben lehetséges, a dokumentumokat a nyilvánosság számára elektronikus formában vagy nyilvántartáson keresztül „közvetlenül” hozzáférhetővé teszik. Az 1049/2001 rendelet címe, valamint annak (4) és (11) preambulumbekkezdése azt is hangsúlyozza, hogy e rendelet célja az intézmények dokumentumainak a „nyilvánosság” számára való hozzáférhetővé tétele (a fenti 86. pontban hivatkozott Sison kontra Tanács ítélet, EU:C:2007:75, 44. pont).

- 88 Az 1049/2001 rendelet elfogadását eredményező előkészítő anyagok elemzéséből egyebekben kitűnik, hogy megvizsgálták annak lehetőségét, hogy kiterjesszék-e a rendelet célját bizonyos olyan különös érdekek figyelembevételének előírása révén, amelyekre valamely személy a valamely konkrét dokumentumhoz való hozzáférés céljából hivatkozhat. Ezért javasolta az Európai Parlament állampolgári jogi, bel- és igazságügyi bizottságának jelentésében tett jogalkotási javaslatban szereplő 31. módosítás, hogy egészítsék ki az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2000. június 27-i javaslatot (HL C 177., 70. o.) a 4. cikk (1a) bekezdésével (új), amely szerint „[a] dokumentum hozzáférhetővé tételével kapcsolatos közérdek vizsgálatakor az intézmény figyelembe veszi a petíció benyújtója, a panaszos, illetve a jogokkal, érdekekkel vagy kötelezettségekkel rendelkező egyéb érdekelt által hivatkozott érdeket is”. Ugyanígy az ugyanezen jelentésben szereplő, az Európai Parlament petíciós bizottságának véleményében javasolt 7. módosítás arra irányult, hogy az említett javaslat 1. cikkét egészítsék ki egy bekezdéssel annak pontosítása céljából, hogy „[a] petíció benyújtója, a panaszos, illetve minden olyan természetes vagy jogi személy, akinek jogát, érdekét vagy kötelezettségét az ügy érinti (ügyfél), az e rendelet szabályai és az intézmények által elfogadandó rendelkezések szerint jogosult hozzáférni a nyilvánosság számára nem hozzáférhető olyan dokumentumhoz is, amely az ügyére befolyással lehet”. Márpedig e tekintetben meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendelet rendelkezései az így megfogalmazott javaslatok egyikét sem tartalmazzák (a fenti 86. pontban hivatkozott Sison kontra Tanács ítélet, EU:C:2007:75, 45. pont).
- 89 Egyébként, jóllehet a kivételeknek az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében előírt rendszere az adott helyzetben fennálló ellentétes érdekek, azaz egyrészt az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételével esetlegesen fenyegetett érdekek, másrészt pedig az e hozzáférhetővé tétel révén előnyben részesülő érdekek összevetésén alapul, ezen utóbbi érdekek tekintetében kizárólag a nyomós közérdek vehető figyelembe.
- 90 A fenti megfontolásokból következik, hogy az az intézmény, amelynek arról kell határoznia, hogy a dokumentumok nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele sértené-e az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésében védett érdekeket, csak akkor veheti figyelembe valamely kérelmezőnek a dokumentumok közzétételéhez fűződő különös érdekét, valamint egyedi helyzetét, ha ezekhez nyomós közérdek fűződik (lásd ebben az értelemben: 2010. október 21-i Umbach kontra Bizottság ítélet, T-474/08, EU:T:2010:443, 70. pont).
- 91 Igaz, hogy a Törvényszék egyrésztől elismerte, hogy valamely intézmény az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján nem tagadhatja meg a dokumentumokhoz való hozzáférést azon az alapon, hogy a hozzáférhetővé tétel sértené a magánéletet és a személyiség integritását, amennyiben a szóban forgó dokumentumok a kizárólag a hozzáférés kérelmezőjére vonatkozó személyes adatokat tartalmaznak, másrészt pedig, hogy ilyen esetben ezen utóbbinak az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférésre irányuló jogon alapuló hozzáférhetővé tételhez való joga nem járhat azzal a következménnyel, hogy az említett dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó általános jog nyílik meg (2012. május 22-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, T-300/10, EBHT, EU:T:2012:247, 107–109. pont).
- 92 A jelen ügyben azonban a Bizottság nem az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján fogadta el a megtámadott határozatot.
- 93 Következésképpen a Bizottság jogosan vélte úgy a megtámadott határozatban, hogy annak meghatározása céljából, hogy a vitatott dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértené-e az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében védett érdekeket, nem szabad figyelembe venni a felperes által hivatkozott azon tényezőket, amelyeket saját egyedi helyzetére alapított, és amelyekhez nem fűződik semmiféle nyomós közérdek.

- 94 Mindenesetre, ami azt a körülményt illeti, amely szerint a felperes a szóban forgó eljárásokkal érintett egyetlen jogi személy, a felperes elismeri, hogy a CNC által megindított két nemzeti eljárás egyikében egy másik jogi személy is érintett. Ráadásul nem kizárt, hogy a vitatott dokumentumok az ezen eljárásokban nem szereplő személyekkel kapcsolatos adatokat is tartalmaznak. A Bizottság e tekintetben jelezte, hogy ezek a dokumentumok más természetes és jogi személyekre vonatkozó bizalmas információkat tartalmaznak, amit a felperes nem vitatott. Következésképpen a felperes állítása nem tekinthető bizonyítottnak.
- 95 Másodsorban, a felperes pontosítja, hogy nem nyereségszerzési céllal működtetett és kereskedelmi tevékenységet nem folytató jogalany. Ily módon – mivel ő a szóban forgó nemzeti eljárásokkal érintett egyetlen jogi személy – az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése szerinti semmiféle kereskedelmi érdek nem sérülhet.
- 96 Ezt az érvet el kell utasítani. Az alapján ugyanis nem lehet megállapítani az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének értelmében vett nyomós közérdek fennállását.
- 97 Mindenesetre – a fentiekben megállapítottaknak megfelelően – nem bizonyosodott be, hogy a felperes volna az e nemzeti eljárásokkal érintett egyetlen személy. A Bizottság ezenfelül joggal veti ellen egyrészt, hogy a felperes vállalkozások társulása, másrészt pedig, hogy őt az EUMSZ 101. cikk, azaz olyanak tekintett cselekmények alapján szankcionálták, amelyek hatással lehetnek a tagállamok közötti kereskedelemre.
- 98 A fenti fejtegetésekből következik, hogy a felperes által felhozott második jogalpnak a megtámadott határozat 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik francia bekezdésével kapcsolatos indokait érintő részét el kell utasítani.
- 99 Márpedig ezek az indokok önmagukban elegendőek ahhoz, hogy jogszerűen igazolják ezt a határozatot. E körülmények között mindenesetre nem érintik a határozat jogszerűségét azok a hiányosságok, amelyek a határozat 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésével kapcsolatos másik indoka tekintetében esetlegesen fennállhatnak. Következésképpen hatástalan a felperes által hivatkozott azon kifogás, amellyel kifejezetten ezt az utóbbi indokot kifogásolja, és azt ennél fogva el kell utasítani (1990. november 6-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-86/89, EBHT, EU:C:1990:373, 20. pont).
- 100 Egyebekben meg kell állapítani, hogy a felperes által a jelen ügyben benyújtott hozzáférés iránti kérelem a Bizottság és a CNC között az ezen utóbbi által az EUMSZ 101. cikk alapján megindított két nemzeti eljárásra vonatkozóan lezajlott teljes levélváltáshoz az 1/2003 rendelet 11. cikkének (4) bekezdésében előírt keretben való hozzáférésre vonatkozott (lásd a fenti 10. pontot). Általános kérelemről volt tehát szó. Az effajta helyzetekben az olyan általános vélelem elismerése, amely szerint bizonyos jellegű dokumentumok hozzáférhetővé tétele főszabály szerint sértené az 1049/2001 rendelet 4. cikkében szereplő valamely érdek védelmét, lehetővé teszi az érintett intézmény számára, hogy az általános kérelmet kezelje, és arra – a hozzáférés iránti kérelemmel érintett egyes dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálatának elvégzése nélkül – megfelelően reagáljon (lásd: a fenti 48. pontban hivatkozott, Bizottság kontra EnBW ítélet, EU:C:2014:112, 67. és 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. november 19-i Ntouvás kontra ECDC ítélet, T-223/12, EU:T:2014:975, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 101 Ennél fogva a második jogalap egészét el kell utasítani.
- 102 Következésképpen, és tekintettel arra, hogy a jelen ügyben alkalmazni kellett a fenti 64. pontban említett általános vélelmet, valamint hogy a felperes semmiféle olyan nyomós közérdek fennállását nem bizonyította, amely igazolta volna a vitatott dokumentumok hozzáférhetővé tételét, az e dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem konkrét és egyedi vizsgálatának hiányára alapított első jogalapot el kell utasítani.

103 A fentiek összességéből következik, hogy a megsemmisítés iránti kérelmeket teljes egészükben el kell utasítani.

2. A pervezető intézkedések elrendelésére irányuló kérelmekről

104 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa a Bizottságot azon dokumentumok benyújtására, amelyekhez megtagadta a hozzáférést, annak érdekében, hogy a Törvényszék megvizsgálhassa azokat és ellenőrizhesse a keresetlevélben előterjesztett érvek megalapozottságát.

105 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásáról szóló valamely határozat bírósági felülvizsgálatának az e határozat alapját képező indokolásra kell irányulnia. Ily módon, ha ez az indokolás azon hatások súlyozásán alapul, amelyeket a dokumentumhoz való hozzáférés okozhat meghatározott javak, értékek vagy érdekek tekintetében, ennek felülvizsgálata csak annyiban lehetséges, amennyiben a Törvényszék megalkothatja saját álláspontját a dokumentum tényleges tartalmáról (Cruz Villalón főtanácsnok IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa, C-135/11 P, EBHT, EU:C:2012:118, 73. pont). Ilyen esetben a Törvényszéknek zárt ülésen kell tanulmányoznia ezt a dokumentumot (2012. június 21-i IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds kontra Bizottság ítélet, C-135/11 P, EBHT, EU:C:2012:376, 73. pont).

106 Általános vélelem alapján azonban az intézmény anélkül reagálhat valamely általános kérelemre, hogy a hozzáférés iránti kérelemmel érintett egyes dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálatát elvégezné (a fenti 48. pontban hivatkozott Bizottság kontra EnBW ítélet, EU:C:2014:112, 67., 68., 127. és 128. pont).

107 Márpedig egy ehhez hasonló vélelmet kell alkalmazni a jelen ügyben. A felperes ráadásul nem bizonyította sem azt, hogy nem tartozik e vélelem alkalmazási körébe azon dokumentumok valamelyike, amelyek hozzáférhetővé tételét kérte, sem azt, hogy olyan nyomós közérdek áll fenn, amely igazolja e dokumentum hozzáférhetővé tételét.

108 Ennélfogva a Törvényszéknek nem feladata, hogy elvégezze az egyes kért dokumentumok konkrét értékelését azzal a céllal, hogy meggyőződjön arról, hogy az e dokumentumokhoz való hozzáférés sértené a hivatkozott érdekeket.

109 A fentiekből következik, hogy a pervezető intézkedésre irányuló kérelmet el kell utasítani.

110 Következésképpen a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

111 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, kötelezni kell saját költségeinek, valamint a Bizottság részéről felmerült költségeknek a viselésére.

112 Egyebekben, az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. Ezeket a rendelkezéseket alkalmazni kell a Németországi Szövetségi Köztársaságra.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **Az Unión de Almacenistas de Hierros de España maga viseli saját költségeit, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.**
- 3) **A Németországi Szövetségi Köztársaság maga viseli saját költségeit.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. május 12-i nyilvános ülésen.

Aláírások